

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Επτά

Η Προφητική Αφήγηση: Από τον Ιεροβοάμ στον Ιωσία και την Αποκατάσταση των Αρχαίων Οδών

Jeff Pippenger
2024-02-29

Το 1844, οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών αποσύρθηκαν από το Μιλλεριτικό κίνημα και έλαβαν την προφητική τους θέση ως θυγατέρα της Βαβυλώνας, όπως προτυπώνεται από τον Ιεροβοάμ, ο οποίος εγκαθίδρυσε ένα παραχαραγμένο σύστημα λατρείας όταν οι δέκα βόρειες φυλές του αποσχίστηκαν από το νότιο βασίλειο του Ιούδα. Οι δύο χρυσοί μόσχοι του Ιεροβοάμ, ο ένας στην πόλη Βαιθήλ (που σημαίνει «ο οίκος του Θεού»/Εκκλησία), και ο άλλος στη Δαν (που σημαίνει κρίση/Κράτος), προτύπωναν το ψευδές σύστημα Εκκλησίας και Κράτους που προτυπώνει τις Ηνωμένες Πολιτείες. Όλα τα στοιχεία του παραχαραγμένου συστήματος εκκλησίας και κράτους του Ιεροβοάμ είχαν διαμορφωθεί κατά το ίδιο ακριβώς πρότυπο που παρουσιάστηκε στην ανταρσία του Ααρών. Έτσι, το παραχαραγμένο σύστημα λατρείας του Ιεροβοάμ ήταν εικόνα του παραχαραγμένου συστήματος λατρείας του Ααρών.

Το παραποιημένο σύστημα του Ιεροβοάμ αντιπροσώπευε το σύστημα λατρείας το οποίο υποστήριξε ο Προτεσταντισμός όταν αποχωρίστηκε από το κίνημα του πρώτου αγγέλου και έγινε θυγάτηρ, ή εικόνα του ρωμαϊκού θηρίου του παπισμού. Κατά την ίδια την εγκαθίδρυση του παραποιημένου συστήματος του Ιεροβοάμ, ένας προφήτης από τον Ιούδα ήλθε αντιμέτωπος με το θυσιαστήριό του και με το ψευδές σύστημα λατρείας του. Το 1844, ακριβώς κατά την έναρξη του ρόλου του αποστατημένου Προτεσταντισμού στην εγκαθίδρυση ενός συστήματος λατρείας που παριστάνεται ως θυγάτηρ της Ρώμης, οι Μιλλεριτες, διά της πίστεως, εισήλθαν στα Άγια των Αγίων του ουρανού αγιαστηρίου και αναγνώρισαν το Σάββατο, και έτσι αποτέλεσαν μια προφητική επίπληξη προς τις θυγατέρες της Ρώμης, οι οποίες επέλεξαν να συνεχίσουν να τηρούν το σημείο της εξουσίας της Ρώμης — την κυριακάτικη λατρεία.

Ο προφήτης του Ιούδα, που αντιμετώπισε τον Ιεροβοάμ, τότε και εκεί εξέθεσε μια προφητεία.

Και εβόησε κατά του θυσιαστηρίου δια του λόγου του Κυρίου και είπε· Ω θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, παιδίον θέλει γεννηθή εις τον οίκον του Δαβίδ, Ιωσίας το όνομα αυτού· και επί σε θέλει προσφέρει τους ιερείς των υψηλών τόπων, οίτινες θυμώσιν επί σε, και οστά ανθρώπων θέλουσι καύσει επί σε. Και έδωκε σημείον εν εκείνη τη ημέρα, λέγων· Τούτο είναι το σημείον το οποίον ελάλησεν ο Κύριος· Ιδού, το θυσιαστήριον θέλει σχισθή, και η σποδός η επ' αυτού θέλει εκχυθή. Α΄ Βασιλέων 13:2, 3.

Η προφητεία περιλάμβανε τον διπλασιασμό της λέξεως «θυσιαστήριον». Ο διπλασιασμός μιας λέξεως ή φράσεως στην προφητεία αντιπροσωπεύει σύμβολο του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου, προσδιορίζοντας έτσι το έτος 1844, όταν έφθασε ο δεύτερος άγγελος και ο Προτεσταντισμός εξέπεσε, καθιστάμενος θυγάτηρ της Βαβυλώνας. Ταυτοχρόνως ο προφήτης παρείχε ένα σημείο, καθώς ακριβώς και οι Μιλλεριτες το 1844 αναγνώρισαν το σημείο του

Σαββάτου. Καθώς ο Ιεροβοάμ απειλούσε τον προφήτη στα ακόλουθα εδάφια, η χείρ αυτού παραλύθηκε, παραπέμποντας έτσι στο χάραγμα της Βαβυλώνας, το οποίο επιβάλλεται είτε επί του μετώπου είτε επί της χειρός, και το οποίο, όταν ληφθεί πνευματικώς, καθιστά τον άνθρωπο αιωνίως ανάπηρο.

Για τους σκοπούς αυτής της μελέτης, εξετάζουμε την προφητεία την οποία ο προφήτης εξέθεσε, προσδιορίζοντας ότι «παιδίον θέλει γεννηθή εις τον οίκον Δαβίδ, Ιωσίας κατ' όνομα· και επί σε θέλει προσφέρει τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους καίοντας θυμίαμα επί σε, και οστά ανθρώπων θέλουσι καί επί σε». Το όνομα Ιωσίας σημαίνει «το θεμέλιο του Θεού» και αντιπροσωπεύει τα θεμέλια του Αντβεντισμού, τα οποία οικοδομήθηκαν μέσα στην ίδια ακριβώς ιστορία που προτυπώθηκε από την εγκαθίδρυση του ψευδούς συστήματος λατρείας του Ιεροβοάμ. Επάνω στο ψευδές σύστημα λατρείας που εγκαθίδρυσε ο Ιεροβοάμ, ο Ιωσίας θα τιμωρούσε τους ιερείς που ηγούνταν της κίβδηλης λατρείας.

Ο προφήτης παρήκουσε την εντολή του Κυρίου να μη επιστρέψει από την οδό διά της οποίας είχε έλθει στην εγκαινίαση του Ιεροβοάμ, και να μη φάγει ούτε να πει στη Βαιθήλ. Όταν έφαγε την τροφή του ψευδόμενου προφήτη της Βαιθήλ, προετέθη ως σύμβολο του θανάτου που θα επέλθει σε εκείνους οι οποίοι, μετά το 1844, θα επέλεγαν να επιστρέψουν και να τραφούν από τα δόγματα και τις ψευδείς προφητικές μεθοδολογίες του αποστάτη Προτεσταντισμού, όπως αυτός αντιπροσωπεύεται από την αποστασία του 1863. Η επιθανάτια κλίνη εκείνων που αποστάτησαν το 1863 θα ήταν η ίδια επιθανάτια κλίνη με εκείνη του ψευδόμενου προφήτη της Βαιθήλ. Η επιθανάτια κλίνη του αποστάτη Προτεσταντισμού ήταν η ιστορία από τις 11 Αυγούστου 1840 έως το 1844, όταν αυτοί, ο πρώην εκλεκτός λαός του Θεού, παραμερίστηκαν και έγιναν οι θυγατέρες της Ρώμης. Η επιθανάτια κλίνη του Λαοδικειανού Αντβεντισμού θα είναι επίσης μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ο ισχυρός άγγελος κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όπως είχε πράξει το 1840, και της ώρας του μεγάλου σεισμού, που αντιπροσωπεύει τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και ο άγγελος άρχισε να διέρχεται μέσα από την Ιερουσαλήμ, θέτοντας σημείο επί του μετώπου εκείνων που στενάζουν και κραυγάζουν εξαιτίας των βδελυγμάτων που γίνονται στη γη (στις Ηνωμένες Πολιτείες), και στην εκκλησία (τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό). Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, οι αμαρτίες των πατέρων, τις οποίες αντιπροσωπεύουν τα τέσσερα βδελύγματα του Ιεζεκιήλ, κατέστησαν παρούσες δοκιμαστικές αλήθειες στη διαδικασία της σφραγίσεως που τότε άρχισε.

Η δοκιμασία του 1863 αφορούσε τα θεμέλια του Μιλλεριτικού κινήματος, όπως εκπροσωπούσαν από τους «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι, οι οποίοι είχαν απορριφθεί το 1863. Η δοκιμασία αφορούσε την προθυμία ή την απροθυμία επιστροφής στις αρχαίες οδούς του Ιερεμία, προκειμένου να βρεθεί η ανάπαυση της όψιμης βροχής. Η δοκιμασία του 1888 ήταν το μήνυμα προς την εκκλησία της Λαοδικείας, όπως αυτό μεταφέρθηκε από τους Πρεσβυτέρους Jones και Waggoner, το οποίο ήταν επίσης το μήνυμα της δικαίωσης διά της πίστεως.

Το 1856, το μήνυμα προς τη Λαοδικεία έφθασε για πρώτη φορά στο κίνημα των Μιλλεριτών, και έφθασε με το αυξημένο φως των «επτά καιρών», αλλά τόσο η εμπειρία που αντιπροσωπευόταν

από τα θεραπευτικά μέσα στο μήνυμα προς τη Λαοδικεία όσο και το μήνυμα της προφητικής ιστορίας απορρίφθηκαν το 1863. Η εμπειρία αντιπροσωπευόταν από την όραση (mareh) της «εμφανίσεως», και η όραση (chazon) της «προφητικής ιστορίας» επίσης απορρίφθηκε. Και οι δύο αυτές οράσεις είχαν βρει την εκπλήρωσή τους στις 22 Οκτωβρίου 1844, και δεκαεννέα έτη αργότερα απορρίφθηκαν αμφότερες, διότι ο Ιησούς πάντοτε ταυτίζει το τέλος με την αρχή.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, η δοκιμασία των αποστασιών του 1863 και του 1888 έγινε και πάλι δοκιμαστική αλήθεια, διότι αμφότερες συνδέονταν με τις αρχαίες τρίβους του Ιερεμία. Κατά την ημερομηνία εκείνη έφθασε το μήνυμα της όψιμης βροχής, και έφθασε επίσης η δοκιμασία του 1919· διότι το 1919 προβλήθηκε το ψευδές ευαγγέλιο ενός Χριστού στερημένου κάθε προφητικής συνάφειας ως παραποιημένο μήνυμα «ειρήνης και ασφάλειας». Όταν ο ισχυρός άγγελος του δέκατου ογδόου κεφαλαίου της Αποκάλυψης κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, εκπληρώθηκαν τα εδάφια 1 έως 3, και τα εδάφια 1 έως 3 αντιπροσωπεύουν το μήνυμα της «πρώτης φωνής».

«Τώρα έρχεται ο λόγος ότι έχω δηλώσει πως η Νέα Υόρκη πρόκειται να σαρωθεί από παλιρροϊκό κύμα; Αυτό ουδέποτε το είπα. Έχω πει, καθώς έβλεπα τα μεγάλα κτίρια να υψώνονται εκεί, όροφο επάνω σε όροφο, “Τι φοβερές σκηνές θα λάβουν χώρα όταν ο Κύριος εγερθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη! Τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια της Αποκάλυψης 18:1–3.” Ολόκληρο το δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι προειδοποίηση για όσα έρχονται επάνω στη γη. Αλλά δεν έχω ιδιαίτερο φως σχετικά με το τι πρόκειται να συμβεί στη Νέα Υόρκη, παρά μόνον ότι γνωρίζω πως κάποια ημέρα τα μεγάλα κτίρια εκεί θα καταρριφθούν από τη στροφή και την ανατροπή της δυνάμεως του Θεού. Από το φως που μου έχει δοθεί, γνωρίζω ότι καταστροφή είναι στον κόσμο. Ένας λόγος από τον Κύριο, ένα άγγιγμα της κραταιάς Του δυνάμεως, και αυτές οι ογκώδεις κατασκευές θα πέσουν. Θα λάβουν χώρα σκηνές, των οποίων τη φρίκη δεν μπορούμε να φαντασθούμε.» Review and Herald, July 5, 1906.

Με την έλευση του αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, η όψιμη βροχή άρχισε να ραντίζει, και η «προφητική διαμάχη» που παριστάνεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Αββακούμ άρχισε. Η διαμάχη αφορούσε δύο μεθοδολογίες για την κατανόηση της βιβλικής προφητείας, καθώς και ένα ψευδές και ένα αληθινό μήνυμα της όψιμης βροχής. Η διαμάχη λήγει όταν η «δεύτερη φωνή» της Αποκάλυψης δεκαοκτώ έρχεται, προσδιορίζει την έναρξη της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού επί της σύγχρονης Βαβυλώνας και καλεί το άλλο ποίμνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Η έλευση της δεύτερης φωνής σηματοδοτεί το τέλος της ιστορίας της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία παριστάνεται από το τέταρτο βδέλυγμα, το οποίο με τη σειρά του παριστάνει την τέταρτη και τελική γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού να προσκυνά τον ήλιο, κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Η νεκρική κλίνη του αποστάτου Προτεσταντισμού, μεταξύ της καταβάσεως του αγγέλου και της κλειστής θύρας του 1844, προτυποποίησε τη νεκρική κλίνη του Λαοδικειανού Αντβεντισμού μεταξύ της καταβάσεως του αγγέλου και της κλειστής θύρας του επικείμενου νόμου της Κυριακής. Ο προφήτης από τον Ιούδα ετάφη στον ίδιο τάφο με τον ψευδή προφήτη της Βαιθίλ, και όταν ο βασιλεύς Ιωσίας εγκαινίασε τη μεταρρύθμισή του, στάθηκε εμπρός ακριβώς σε εκείνον τον τάφο. Η μεταρρύθμιση του βασιλέως Ιωσία, του οποίου το όνομα σημαίνει «τα θεμέλια του

Θεού», άρχισε όταν ο Θεός άρχισε να οδηγεί τον λαό των εσχάτων ημερών Του πίσω στα θεμέλια στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η μεταρρύθμισή του είχε αρχίσει όταν ανελήφθη το έργο της αποκαταστάσεως του ναού.

Και συνέβη κατά το δέκατο όγδοο έτος του βασιλέως Ιωσία, ώστε ο βασιλεύς απέστειλε τον Σαφάν, υιό του Ασαλία, υιού του Μεσουλάμ, τον γραμματέα, στον οίκο του Κυρίου, λέγοντας· Ανάβα προς τον Χελκία τον αρχιερέα, για να αθροίσει το αργύριο που εισφέρεται στον οίκο του Κυρίου, το οποίο οι φύλακες της θύρας συνέλεξαν από τον λαό· και ας το παραδώσουν στο χέρι εκείνων που επιτελούν το έργο, των επιβλεπόντων τον οίκο του Κυρίου· και ας το δώσουν σε όσους εργάζονται στον οίκο του Κυρίου, για να επισκευάσουν τα ρήγματα του οίκου, στους τέκτονες και στους οικοδόμους και στους λιθοξόους, και για να αγοράσουν ξυλεία και λαξευτούς λίθους προς επισκευή του οίκου. Πλην, δεν έγινε λογαριασμός μαζί τους για τα χρήματα που παραδόθηκαν στο χέρι τους, διότι ενεργούσαν με πιστότητα. Και ο Χελκίας ο αρχιερεύς είπε προς τον Σαφάν τον γραμματέα· Βρήκα το βιβλίο του νόμου στον οίκο του Κυρίου. Και ο Χελκίας έδωσε το βιβλίο στον Σαφάν, και εκείνος το ανέγνωσε. Και ο Σαφάν ο γραμματεύς ήλθε προς τον βασιλέα και έφερε πάλι λόγο στον βασιλέα και είπε· Οι δούλοι σου συνάθροισαν τα χρήματα που βρέθηκαν στον οίκο, και τα παρέδωσαν στο χέρι εκείνων που επιτελούν το έργο, των επιβλεπόντων τον οίκο του Κυρίου. Και ο Σαφάν ο γραμματεύς ανήγγειλε στον βασιλέα, λέγοντας· Ο Χελκίας ο ιερεύς μού παρέδωσε ένα βιβλίο. Και ο Σαφάν το ανέγνωσε ενώπιον του βασιλέως. Και συνέβη, όταν ο βασιλεύς άκουσε τους λόγους του βιβλίου του νόμου, ότι διέρρηξε τα ιμάτιά του. Και ο βασιλεύς πρόσταξε τον Χελκία τον ιερέα, και τον Αχικάμ, υιό του Σαφάν, και τον Αχβόρ, υιό του Μιχαΐα, και τον Σαφάν τον γραμματέα, και τον Ασαΐα, υπηρέτη του βασιλέως, λέγοντας· Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριο για μένα και για τον λαό και για όλον τον Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου τούτου που βρέθηκε· διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου, η οποία εξεφλέγη εναντίον μας, επειδή οι πατέρες μας δεν υπήκουσαν στους λόγους του βιβλίου τούτου, ώστε να πράξουν σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα περί ημών. 2 Βασιλέων 22:3–13.

Η πρόρρηση ότι θα γεννιόταν ένα παιδί ονόματι Ιωσίας, προσδιορίζει την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν ο ισχυρός άγγελος κατήλθε και οδήγησε τον λαό Του των εσχάτων ημερών πίσω στις αρχαίες οδούς. Εκείνη η κάθοδος είχε προτυπωθεί από την κάθοδο του ίδιου αγγέλου στις 11 Αυγούστου 1840. Αμφότερες οι κάθοδοι σηματοδότησαν μια εκπλήρωση προφητείας σχετικής με το Ισλάμ. Το ιστορικό πρόσωπο του οποίου το όνομα συνδέεται με τον εκ των προτέρων προσδιορισμό και τη δημοσίευση της προγενέστερης πρόρρησης της εκπλήρωσης της χρονικής προφητείας περί του Ισλάμ, η οποία βρίσκεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο 9, εδάφιο 15, ήταν ο Ιωσίας.

Και στις δύο καταβάσεις του αγγέλου της Άποκαλύψεως, κεφαλαίου δέκα ή δεκαοκτώ, σημειώνεται τὸ ὄνομα «Ἰωσίας». Ὁ Josiah Litch παρουσίασε τὸ μήνυμα τοῦ Ἰσλάμ, τὸ ὁποῖο ἐκπληρώθηκε στὶς 11 Αὐγούστου 1840, καὶ στὶς 11 Σεπτεμβρίου 2001 ἐκπληρώθηκε στὸ Λαοδικεϊακὸν Ἄντβεντισμὸν ἢ προφητεία περὶ τῆς γεννήσεως παιδίου ὀνομαζομένου Ἰωσίας, ἢ ὁποία εἶχε θεθεῖ ἀπὸ τὸν ἀνυπάκουον προφήτην στὴν ἱστορία τοῦ Ἱεροβοάμ, καθὼς ὁ ἄγγελος ὀδήγησε τὸν λαὸν Του τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν ἐκ νέου πίσω στὴ θεμελιώδη ἱστορία, ὅπου ἡ ἀντιπαράθεσις τοῦ ἀνυπάκουου προφήτου καὶ τοῦ Ἱεροβοάμ εἶχε συναντήσῃ τὴν ἐκπλήρωσίν της. Ἡ βιβλικὴ μαρτυρία προσδιόριζε μίαν πρόρρηση περὶ ἐπερχομένου Ἰωσία, καὶ ὅταν ἡ ἱστορία, ἢ

όποια προετυπώθη από τον άνυπάκουον προφήτην, έπαναλήφθηκε τὸ 1844, ἡ πρόρρησις του περι τοῦ ὀνόματος έτέθη ἅπαξ ἔτι μέσα στὸ προφητικὸ ἀφήγημα.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ὁ Λέων της φυλῆς του Ιούδα ὀδήγησε τον λαὸ Του των εσχάτων ημερῶν πίσω στις αρχαίες ὁδοὺς του Ιερεμία, ὁι ὁποῖες παρίσταναν τα σαράντα ἔξι ἔτη κατὰ τα ὁποῖα ὁ Ἄγγελος της Διαθήκης εἶχε ὀικοδομήσει ἕναν ναὸ, στον ὁποῖον ἐπρόκειτο να ἔλθει αἰφνιδίως στις 22 Ὀκτωβρίου 1844. Ὁ Ιωσίας εἶχε ἀνακαλύψει την κατάρρα του Μωυσή καθὼς ἀρχιζε τὸ ἔργο της ἐπισκευῆς του ναοῦ. Το ἔργο των εκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παριστάνεται ἀπὸ τον Ησαΐα ὡς ἔργο ἀποκαταστάσεως.

Καὶ θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, θέλουσιν ἀνεγείρει τὰς προτέρας ἐρημώσεις, καὶ θέλουσιν ἀποκαταστήσει τὰς ἐρημωμένας πόλεις, τὰς ἐρημώσεις πολλῶν γενεῶν. Ησαΐας 61:4.

Τὸ ἔργο του Ιωσία, της ἐπισκευῆς καὶ ἀποκατάστασης του ναοῦ, εἶναι τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ὁ Ησαΐας προσδιορίζει ὅτι ἐπιτελεῖται ἀπὸ τον λαὸ του Θεοῦ των εσχάτων ημερῶν, διότι ὅλοι ὁι προφῆτες μιλοῦν περισσότερο για τις ἔσχατες ἡμέρες παρά για τις ἡμέρες κατὰ τις ὁποῖες ἔζησαν. Το ἔργο αὐτὸ ἐπίσης προτυπώθηκε ἀπὸ ἐκείνους που ἐξῆλθαν ἀπὸ τη Βαβυλώνα κατὰ τον καιρὸ του Ἑσδρα.

Διότι ἡμεθα δούλοι· ὁμως ὁ Θεὸς ἡμῶν δεν μας εγκατέλειπεν ἐν τη δουλείᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ ἐξέτεινεν εἰς ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον των βασιλέων της Περσίας, διὰ να μας δώσει ἀναζωογόνηση, να ἀνεγείρουμε τον οἶκον του Θεοῦ ἡμῶν, καὶ να ἐπισκευάσουμε τα ἐρείπια αὐτοῦ, καὶ να μας δώσει τείχος ἐν Ιούδα καὶ ἐν Ιερουσαλήμ. Ἑσδρας 9:9.

Τὸ ἔργο που ἐπιτελέσθηκε ἀπὸ τον Ἑσδρα ὀλοκληρώθηκε ὅταν εἶχαν ἐξέλθει ἀπὸ τη Βαβυλώνα, καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸ ἔργο της ἀποκατάστασης του ναοῦ που ἐπιτελοῦσε ὁ Ιωσίας, τὸ ἔργο που ὁ Ησαΐας προσδιορίζει ὡς ἔργο του λαοῦ του Θεοῦ των εσχάτων ημερῶν, καὶ ἀρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Στην Ἀποκάλυψη ὁ Ιωάννης προσδιορίζει ἐπίσης αὐτὸ τὸ ἔργο.

Καὶ ἡ φωνή, την ὁποῖα ἀκουσα ἀπὸ τον ουρανὸ, μίλησε πάλι μαζί μου καὶ εἶπε: Πήγαινε, πάρε τὸ μικρὸ βιβλίον που εἶναι ἀνοικμένο στο χέρι του ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος στέκεται ἐπάνω στη θάλασσα καὶ ἐπάνω στη γῆ. Καὶ πήγα πρὸς τον ἀγγέλο καὶ του εἶπα: Δώσε μου τὸ μικρὸ βιβλίον. Καὶ ἐκεῖνος μου εἶπε: Πάρε τὸ καὶ κατὰφαγέ το· καὶ θα πικράνει την κοιλιά σου, ἀλλὰ στο στόμα σου θα εἶναι γλυκὸ σαν μέλι. Καὶ πήρα τὸ μικρὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ χέρι του ἀγγέλου καὶ τὸ κατὰφαγα· καὶ ἦταν στο στόμα μου γλυκὸ σαν μέλι· καὶ μόλις τὸ ἔφαγα, ἡ κοιλιά μου πικράνθηκε. Καὶ μου εἶπε: Πρέπει πάλι να προφητεύσεις ἐνώπιον πολλῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλέων. Καὶ μου δόθηκε ἕνα καλάμι ὁμοῖο με ράβδο· καὶ ὁ ἀγγελος στεκόταν, λέγοντας: Σήκω καὶ μέτρησε τον ναὸ του Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκείνους που προσκυνοῦν μέσα σ' αὐτόν. Ἀλλὰ την αὐλή που εἶναι ἔξω ἀπὸ τον ναὸ ἀφήσε την ἔξω καὶ μὴ τη μετρήσεις· ἐπειδὴ δόθηκε στα ἔθνη· καὶ την ἀγία πόλη θα την καταπατήσουν σαράντα δύο μῆνες. Καὶ θα δώσω δύναμη στους δύο μάρτυρές μου, καὶ θα προφητεύσουν χίλιες διακόσιες ἑξήντα ἡμέρες, ντυμένοι με σάκκους. Ἀποκάλυψη 10:8–11:3.

Σε αὐτὸ τὸ χωρίο ὁ Ιωάννης ἀντιπροσωπεύει τους Μιλλερίτες, ὁι ὁποῖοι εἶχαν φάγει τὸ μήνυμα που ἦταν στο χέρι του ἀγγέλου ὅταν Ἐκεῖνος κατήλθε στις 11 Αυγούστου 1840, ἀλλὰ ὁι ὁποῖοι

είχαν επίσης υποστεί την πικρή απογοήτευση της 22ας Οκτωβρίου 1844. Ιστάμενος στην πικρή απογοήτευση του 1844, ο Ιωάννης πληροφορήθηκε ότι αυτός, ως σύμβολο του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών, έπρεπε να επαναλάβει την εμπειρία που αντιπροσωπευόταν από την περίοδο 1840 έως 1844, δείχνοντας έτσι προς την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και προς τον νόμο της Κυριακής που σύντομα έρχεται. Του ειπώθηκε: «Πρέπει πάλιν να προφητεύσης ενώπιον πολλών λαών, και εθνών, και γλωσσών, και βασιλέων», πράγμα που αντιπροσωπεύει ολόκληρο τον κόσμο να φωτίζεται όταν ο άγγελος καταβαίνει στην Αποκάλυψη 18, όταν επαναλαμβάνεται η ιστορία του δεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως — «γραμμή επί γραμμή».

Σε σχέση με τον προσδιορισμό της ιστορίας που επρόκειτο να επαναληφθεί όταν ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών θα προφήτευε πάλι, δόθηκε στον Ιωάννη η εντολή να «εγερθεί και να μετρήσει» τον ναό του Θεού. Η «μέτρησή» του προσδιορίστηκε ρητώς, διότι είχε τοποθετηθεί στο έτος 1844, όπου η κοιλία του έγινε πικρή από την απογοήτευση της 22ας Οκτωβρίου. Του ειπώθηκε να μετρήσει τον ναό, αλλά να αφήσει έξω την αυλή, για την οποία πληροφορήθηκε ότι παρίστανε τον καιρό των εθνών, όταν αυτά θα καταπατούσαν την αυλή επί χίλια διακόσια εξήντα έτη. Τα χίλια διακόσια εξήντα έτη έληξαν το 1798. Ο Ιωάννης έπρεπε να αρχίσει τη μέτρησή του το 1798 και να αφήσει κατά μέρος τα προηγούμενα χίλια διακόσια εξήντα έτη, κατά τα οποία ο πνευματικός ναός και η πνευματική Ιερουσαλήμ είχαν καταπατηθεί. Βρισκόταν στην απογοήτευση του 1844, ώστε από το 1798 έως το 1844 είναι σαράντα έξι έτη. Αυτά τα σαράντα έξι έτη παριστούν τον ναό.

Όταν ο Ιωάννης, καθώς ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών επρόκειτο να προφητεύσει πάλι, όπως είχε πράξει από το 1840 έως το 1844, θα άρχιζε όταν ο άγγελος κατέβηκε κατά την εκπλήρωση μιας προφητείας περί του Ισλάμ. Το έργο τους τού να προφητεύσουν πάλι θα απαιτούσε ένα έργο μέτρησης του ναού, και εκείνο το έργο θα αντιπροσώπευε μια διερεύνηση των «αρχαίων οδών», δηλαδή της ιστορίας που παριστάνεται από τον «ναό», η οποία άρχισε κατά τον καιρό του τέλους το 1798 και έληξε με τη μεγάλη απογοήτευση του 1844. Καθώς άρχιζαν το έργο τους της διερεύνησης των αρχαίων οδών του Ιερεμία, που είναι ο «ναός σαράντα έξι ετών» του Ιωάννη, η κατάρα του Μωυσή βρέθηκε μέσα στα συντρίμια που ήταν διασκορπισμένα σε όλο τον ναό, και η πρόρρηση περί του Ιωσία που επρόκειτο να έλθει εκπληρώθηκε. Το έργο του Ιωσία προσδιορίζεται επίσης εκ νέου από τον Ησαΐα:

Και οι έξι έσοϋ θέλουσιν οικοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις· θέλεις ἀνεγείρει τὰ θεμέλια πολλῶν γενεῶν· καὶ θέλεις ὀνομασθῆ, Ὁ ἐπισκευάζων τὸ χάλασμα, Ὁ ἀποκαθιστῶν τὰς τρίβους εἰς κατοίκησιν. Ἡσαΐας 58:12.

Ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών επρόκειτο να αποκαταστήσει τις «οδούς προς κατοίκηση», οι οποίες είναι οι «αρχαίοι τρίβου» του Ιερεμία. Επρόκειτο να ανοικοδομήσει τα παλαιά ερείπια, όπως κατόρθωναν οι εργάτες στις ιστορίες του Ιωσία και του Έσδρα. Επρόκειτο να χρησιμοποιήσει τη μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμή», διότι δεν θα «ανήγειρε» απλώς τη θεμελιώδη ιστορία του Αντβεντισμού, η οποία παριστάνεται από τον ναό των σαράντα έξι ετών, αλλά, πράττοντας τούτο, θα «ανήγειρε τα θεμέλια πολλών γενεών». Επρόκειτο να αναγνωρίσει ότι κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα αντιπροσωπεύει ένα θεμελιώδες έργο, ότι το «γραμμή επί γραμμή» προσδιορίζει τα θεμέλια των εσχάτων ημερών από το 1798 έως το 1844. Επρόκειτο να

επισκευάσει «το χάσμα», και το χάσμα αντιπροσωπεύει την αρχική ρήξη σε ένα σκεύος ή σε ένα τείχος που ανοίγει τον δρόμο για περαιτέρω συμφορά. Το «χάσμα» που έπρεπε να επισκευαστεί ήταν η αποστασία του 1863.

Όταν ο Ιωσίας έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών επέστρεψε στις αρχαίες τρίβους του Ιερεμία και άρχισε να μετρά την ιστορία των Μιλλεριτών. Ανακάλυψαν το «χάσμα». Αναγνώρισαν την αλήθεια των κοσμημάτων του ονείρου του Μίλλερ, καθώς οικοδομούσαν «τους αρχαίους ερειπωμένους τόπους». Ανακάλυψαν τους «επτά καιρούς», όπως είχε πράξει και ο Ιωσίας, και αποκατέστησαν την αλήθεια του Λευιτικού είκοσι έξι, και έτσι ανήγειραν «τας προτέρας ερημώσεις». Όταν αποκατέστησαν την «πρώτη» και την «τελευταία» ερήμωση του Λευιτικού είκοσι έξι, τότε αναγνώρισαν ότι η μία τελείωσε το 1798 και η άλλη το 1844. Έτσι, το έργο τους της ανυψώσεως των προτέρων ερημώσεων ήταν ακριβώς η ίδια η «ράβδος» που δόθηκε στον Ιωάννη και του επέτρεψε να μετρήσει τον ναό.

Το Λιοντάρι της φυλής του Ιούδα οδήγησε τον λαό Του πίσω στις αρχαίες οδούς, ώστε να μπορέσουν να βρουν το μήνυμα της όψιμης βροχής, και το μήνυμα της όψιμης βροχής είναι το μήνυμα του Ισλάμ της τρίτης συμφοράς. Όταν τελικά ανακάλυψαν τις δύο ιερές πλάκες του Αββακούμ, όπως παριστάνονται στους πρωτοπόρους χάρτες του 1843 και του 1850, είδαν ότι το θεμέλιο περιελάμβανε τις «τρεις συμφορές» του ογδού κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και ότι η δεύτερη συμφορά είχε λήξει μέσα στη θεμελιώδη ιστορία όπου είχε ανεγερθεί ο Μιλλεριτικός ναός. Τότε αναγνώρισαν ότι η κατανόηση του κανόνα της τριπλής εφαρμογής των προφητειών είχε προηγουμένως τεθεί σε ισχύ από το Λιοντάρι της φυλής του Ιούδα, ώστε, όταν επέστρεφαν στις αρχαίες οδούς του Ιερεμία, να μπορούν να αναγνωρίσουν «την ανάπαυση και τη δροσιά», η οποία είναι το μήνυμα της όψιμης βροχής της τρίτης συμφοράς, το οποίο ταυτοποιείται και θεμελιώνεται με τους δύο μάρτυρες της πρώτης και της δεύτερης συμφοράς.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ο εχθρός επιδιώκει να αποσπάσει τις διάνοιες των αδελφών και αδελφών μας από το έργο της προετοιμασίας ενός λαού ώστε να σταθεί κατά τις έσχατες αυτές ημέρες. Οι σοφιστείες του είναι επινοημένες για να απομακρύνουν τις διάνοιες από τους κινδύνους και τα καθήκοντα της παρούσας ώρας. Θεωρούν ως μηδέν το φως που ο Χριστός ήλθε από τον ουρανό να δώσει στον Ιωάννη για τον λαό Του. Διδάσκουν ότι οι σκηνές που βρίσκονται ακριβώς ενώπιόν μας δεν είναι αρκετά σημαντικές ώστε να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής. Καθιστούν ανενεργή την αλήθεια της ουράνιας προελεύσεως και αποστερούν τον λαό του Θεού από την παρελθούσα του εμπειρία, δίνοντάς του αντ' αυτής μία ψευδή επιστήμη.»

«Οὕτω λέγει Κύριος· Στάθητε ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν ἀρχαίων τριβῶν, ποία εἶναι ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ». Ιερεμίας 6:16.

«Κανείς ας μη ζητεί να αποσπάσει τα θεμέλια της πίστεώς μας—τα θεμέλια που τέθηκαν στην αρχή του έργου μας με προσευχητική μελέτη του λόγου και με αποκάλυψη. Επάνω σε αυτά τα θεμέλια οικοδομούμε επί τα τελευταία πενήντα χρόνια. Άνθρωποι μπορεί να υποθέτουν ότι έχουν βρει μια νέα οδό και ότι μπορούν να θέσουν ισχυρότερο θεμέλιο από εκείνο που έχει ήδη τεθεί. Αλλά αυτό είναι μεγάλη πλάνη. Διότι θεμέλιο άλλο ουδείς δύναται να θέσει παρά

εκείνο που έχει τεθεί.»

«Κατά το παρελθόν πολλοί ανέλαβαν να οικοδομήσουν μια νέα πίστη, να θεμελιώσουν νέες αρχές. Αλλά πόσο διήρκεσε το οικοδόμημά τους; Σύντομα κατέρρευσε, διότι δεν ήταν θεμελιωμένο επάνω στον Βράχο.»

«Δεν χρειάστηκε οι πρώτοι μαθητές να αντιμετωπίσουν τα λεγόμενα των ανθρώπων; Δεν χρειάστηκε να ακούσουν ψευδείς θεωρίες και έπειτα, αφού έπραξαν τα πάντα, να σταθούν σταθεροί, λέγοντας: “Θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται να θέσει παρά το ήδη τεθέν”; 1 Κορινθίους 3:11.»

«Επομένως, οφείλουμε να κρατούμε σταθερή μέχρι τέλους την αρχή της πεποιθήσεώς μας. Λόγοι δυνάμεως έχουν αποσταλεί από τον Θεό και από τον Χριστό προς αυτόν τον λαό, εξάγοντάς τον από τον κόσμο, σημείο προς σημείο, στο καθαρό φως της παρούσας αλήθειας. Με χείλη αγγιγμένα από άγιο πυρ, οι δούλοι του Θεού έχουν διακηρύξει το μήνυμα. Ο θεϊκός λόγος έχει θέσει τη σφραγίδα του επάνω στη γνησιότητα της αλήθειας που διακηρύχθηκε». Testimonies, τόμος 8, 296, 297.